

Septembris/ oktobris

2012./2013. Nr.1

Šajā numurā lasiet:

Dzejas dienas 2012	2
Mūsu skolas skolēni nespēj klusēt!	3
Pūtēju orķestra „Rota” ceļojums uz Ukrainu	4
“Spīgo” ieskandina Franciju	6
Mūsu uzvara konkursā “Mēs varam labāk!”	8
Workcamp Rīga— Kalnciems 2012	9
Miķeļdienas tirdziņš	10
Konkurss “Mēs - bērnu drošībai Jelgavā”	10
Skolotāju diena	11
“Bērnu žūrijas” starts	12
Skolēnu padomes jaunieši	12

Dziesmiņa par skolas somu

Kāpj no plaukta grāmata,
Apstājas un domā.
Labāk abi domāsim –
Lūdzu, manā somā!

Burza svārkus burtnīca,
Kautrējas un stomās,
Pildspalvai pie rociņas
Ātri pazūd somā.

Dzēšgumija zīmuļiem
Skolotājas lomā:
Nostāda pa divi tos,
Ieved taisni somā.

Ābolīti sarkano
Ieripinu somā.

Ja man blakus sēdēs Toms,
Pusi došu Tomam.

Vai tu dzīvo Jelgavā,
Pekinā vai Romā,
Pirmā skolas diena nāk,
Nāk un sēžas solā!

/Inese Zandere/

Zinību diena

Šogad skolas gaitas sākām nevis kā ierasts 1.septembrī, bet 3.septembrī. Svētku sajūta gan tādēļ nemazinājās ne mums, ne pašiem mazākajiem, kam šis ir pirmais gads skolā.

Pasākumu vadīja Pūks un Pūce, par ko mazie ķipari bija īpaši sajūsmā. Prieku sagādāja arī grupas „Tirkīzband” uzstāšanās, turklāt savu dziedātprasmi varē-

ja apliecināt ikviens, kopā ar grupu dziedot mūsu pilsētai veltīto dziesmu “Satiksimies Jelgavā!”.

Zinību dienas pasākums ļoti jauki ieskandināja jauno mācību gadu. Novēlu visiem veiksmi un izturību 2012./2013.mācību gadā!

Anete Ļaksa 9.c

Dzejas dienas 2012

Septembrī visā Latvijā norisinās festivāls Dzejas dienas, kuru Latvijas Rakstnieku savienība rīko ik gadu jau kopš Raiņa simtgades svinībām, proti, 1965. gada 11.septembra. Arī Jelgavā šis festivāls ir plaši pazīstams. Saistībā ar Dzejas dienām tiek organizēti pasākumi gan skolās, gan pašā pilsētas centrā.

Šogad tika dota lielāka iespēja jaunažiem dzejniekiem (skolēniem) lasīt savus dzejoļus, izpildīt pašsacerētus skaņdarbus un, protams, baudīt arī Latvijā atzītu dzejnieku daiļradi. Arī mūsu skolā tika rīkota dzejas stunda, kur klašu pārstāvji varēja, iespējams pirmo reizi mūžā, uzstāties publikas un žūrijas priekšā ar pašsacerētiem dzejoļiem. Konkursa tēma bija "Es nevaru klusēt". Ir patiesi liels prieks, ka mūsu skolā ir tik daudz radošu jauniešu, kas nekautrējas uzstāties un atklāt klausītājiem savu iekšējo pasauli, jo dzejā galvenais ir cilvēka domas un iekšējie pārdzīvojumi.

Un, lūk, arī viens no dzejoļiem, kas tika nolasīts Jelgavas pilsētas organizētajā dzejas koncertā, kur mūsu skolu pārstāvēja jaunā dzejniece Lauma (11b).

Īstenībā viss ir pavisam vienkārši
mēs gribam visu vai neko
pat tad ja tas prasīs dzīvību
tāpat jau to iznīko

viss ir pavisam vienkārši
uz zemes nav it ne kā
un tāpēc mēs meklējam brīvību
paliekot vientulībā

un viss ir pavisam vienkārši
mums katram pieder nekas
un tas kas ir it kā tavējais
nemaz tev nepienākas

Lauma Niedrīte 11.b

Dzejas dienas ienākušas Jelgavā

Pelēkās rudens debesis pāršķel saules stars, uzmirdz un pārvērš pat peļķes, tās iezaigojās, ietrīsuļojas visās varavīksnes krāsās.

Ikdienas steigā kā vissmalkākā stīga ieskanas dzejas rinda, pieskaras dvēselei un noglāsta.

Mēs, Inta un Baiba, sajūtām kā dzeja

maigām, klusām kaķa pēdīņām ienāca ne tikai mūsu pilsētā, Driksas ielā un Raiņa parkā, bet arī mūsu sirdīs. Savu roku arī pielikām pie otas mākslinieka Raita Junkera vadībā, lai spilgtiem krāsu triepieniem paustu savas izjūtas.

Baiba un Inta

Dzejas dienas Jelgavas 4. vidusskolā 2012

Mūsu skolas skolēni nespēj klusēt!

Es nevaru klusēt

Es nevaru klusēt,
Kad Zemgalē klusums valda,
kad rudens pa laukiem klīst.
Es nezinu vai vēl kaut kur ir tā,
ka runājam bez vārdiem klusumā.
Es nevaru klusēt,
kad Zemgalē klusums valda,
kad sniega baltums spožāks par sauli.
Es nezinu vai vēl kaut kur ir tā,
ka sniega pārsļas dzied klusumā.

Alise Ločmale 5.a klase

Es nevaru klusēt

Es nevaru klusēt,
Cik skaisti Zemgalē lauki,
Cik dzidras Zemgalē upes,
Ar ūdensrozēm ir krastos.

Es nevaru klusēt,
Cik skaistas Zemgalē pļavas,
Ar krāšņiem ziediem
Un tauriņiem rotātas.

Anna Patrīcija Štefenhāgena
6.b klase

Zemgale

Es nevaru klusēt,
Kad Zemgale zaļo,
Kad govīs pļavās
Zālīti gremo.

Laukos aug mieži,
Rudzi un kvieši,
Rudenī klētiņās
Tie visai bieži.

Tērvetes dabas parks,
Tas ļoti daiļš,
Atrodas mežiņā,
Kas gan nav baigs.

Es nevaru klusēt,
Jo tas viss man tuvs,
Dzīvoju Latvijā,
Pie dabas krūts.

Betija Rubene
5.a klase

Es nevaru klusēt!

Es nevaru klusēt par zilajām debesīm,
Kuras apskauj mūs ikdienu!
Es nevaru klusēt par zaļo zāli,
Kura zaļo padara vēl zaļāku!
Es nevaru klusēt par dzidri zilo ūdeni,
Kurš apskalo mūs katru dzidro dienu!
Es nevaru klusēt par krāsaino konfekšu
varavīksni,
Par pakšķoši zilo lietu,
Par sniegbalti dejojošajām sniegpārslīņām!
Es nevaru klusēt par saules gaismu,
Kura kā zvaniņš mūs ik rītu modina!
Es nevaru klusēt arī par mīļo zemi,
Uz kuras es patlaban stāvu un domāju.
Šīs brīnumainās parādības nebūs ne Ņujorkā,
Ne Londonā un citur.
Mums tās būs tikai vienā vietā.
Savā iemīļotajā dzimtenē-
Zemgalē!

Sabīne Šurna 5.b klase

Es nespēju klusēt

Es nespēju klusēt,
Cik daba ir skaista:
Var redzēt, ka pats Dievs to laista.
Es nespēju klusēt,
Pie Zemgales sāniem dusēt!

Es nespēju klusēt,
Kā rapši tik maigi ieplūst dabā.
Es nespēju klusēt,
Kāds to dara tikai mūsu labā.
Es nespēju klusēt,
Es mīlu šo vietu Zemgales pusē!

Emīlija Helēna Pavlovska
6.b klase

Es nevaru klusēt

Es nevaru klusēt, kad saule aust,
un rīta rasā pļavas mirdz.

Es nevaru klusēt, kad upes mutuļo
un varžu dīķis kurkst.

Es nevaru klusēt, kad bites san
un tauriņi dejo plašumā

Es nevaru klusēt, kad saule silda
un arājs ar tīrumā.

Es nevaru klusēt, ka mīļa un dārga
man šī vieta - Zemgale.

Laura Anna Caune-Jākola
6.b klase

Es nevaru klusēt

Par Zemgali nevaru klusēt,
Par siliem, kas nemierā šalc,
Par mākonī, kurš grib dusēt
Pār Zemgali liels un balts.

Es nevaru klusēt par ziediem,
Kas Zemgales pļavās tvīkst,
Par rudziem, miežiem un kviešiem,
Kas druvās ik vasaru dīgst.

Par Lielupi nevaru klusēt, kas
rāmi un mierīgi plūst,
Tās krastos tīk Jelgavai dusēt,
Kur dzīve tik strauji plūst.

Vanesa Buldinska 7.a klase

Es nevaru klusēt...

Es nevaru klusēt par to,
Ka mašīnas piedūmo gaisu,
Ka lidmašīnas šķel mākoņus
saviem spārniem.

Es nevaru klusēt par to,
Kā cilvēki izcērt kokus
Un putniem nav kur ligzdas
vīt,
Es nevaru klusēt...

Andis Agulis 7.a klase

Es nevaru klusēt...

Es nevaru klusēt....
Aiz loga aust pelēks rīts,
Un lietutiņš čabinās klusi .
Es nevaru klusēt, man jāsaka tas,
Cik ļoti man žēl ir vasaras!

Marta Emīlija Kļavkalne
5.b klase

Es nevaru klusēt!

Es nevaru klusēt,
Zemgali redzot.
Tai prieki, bēdas
Un sasniegumu daudz.

Es neklusēšu,
Es stāstīšu, klāstīšu,
Lai visi zina,
Ka Zemgale ir visskaistākā!
Rolands Račinskis
5.b klase

Pūtēju orķestra „Rota” ceļojums uz Ukrainu

2012.gada 4.maijā orķestris „Rota” devās uz Ukrainas pilsētu Ivanofrankovsku, lai piedalītos pilsētas svētkos. Tā kā 4.maijs Latvijā ir svētki, kā jau katru gadu, orķestri defilēja pie Brīvības pieminekļa. Nospēlējām, sēdāmies autobusā un ilgi gaidītais brauciens uz Ukrainu varēja sākties.

Ceļš bija ļoti garš - gandrīz 22 stundas, kuras pavadījām runājot, dziedot, smeļoties, kā arī čīkstot par to, cik ļoti ir apnicis braukt. Tā nu pārguruši, izsalkuši, bet ar smaīdu sejā orķestra „Rota” pūtēji iebruca Ivanofrankovskā, kur mūs sagaidīja kultūras nodaļas vadītājs- Mirosļavs Petriks ar savu sievu.

Dzīvojām mēs skolā, sākumā bijām nedaudz pārsteigti par istabiņām ar paklājiem pie sienām, atspēru gultām, kurās apguļoties ar muguru varēja pieskarties grīdai, ikonām katrā stūrī, baltajām krīta sienām, kuras putēja un smērēja drēbes. Šķiet, ka lielākais „pārsteigums” mums bija par aukstajām dušām (mēs nezinājām, ka siltais ūdens ir tikai pirmdienās un trešdienās, tā nu ļaudami mazgājāties ledaini aukstās dušās). Taču kopumā visi orķestranti bija apmierināti ar savu apmešanās vietu.

Svētdienas rītā mēs devāmies apskatīt pilsētu. Pilsēta skaista. Nevar neievērot, cik ticīgi ir Ivanofrankovskas iedzīvotāji, jo gājām garām ļoti daudzām baznīcām, kas bija pārpildītas. Gids runāja krieviski, visu varēja saprast, bet mūsu uzmanību noturēt ir grūti, tāpēc beigās jau klausījās retais, bet pārējie tikmēr baudīja sauli sēžot uz soliņa.

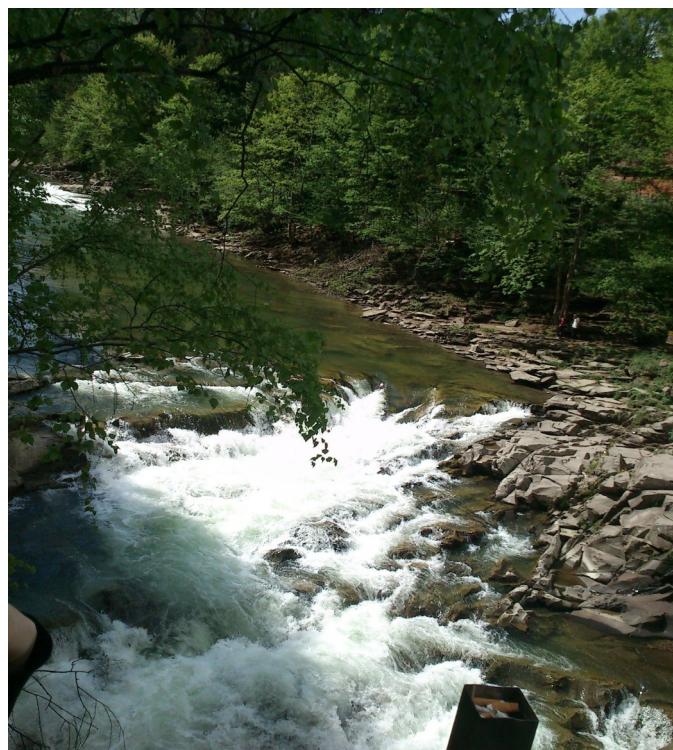
Jāpiebilst, ka, kamēr Latvijā saule nelutināja, Ukrainā bija pat +30 grādi un tas bija vispatīkamākais. Protams, iepriecināja arī tas, ka viss bija ļoti lēts, turklāt Ukrainā ir ļoti atsaucīgi un smaīdīgi cilvēki, kā arī laipnas pārdevējas - iebrucēji viņām patīkot.

Vakarā bija jāuzstājas, tāpēc, daudz neuztraukdamies, atpūtāmies un gaidījām uzstāšanos. Spēlējām pilsētas galvenajā laukumā, kur, kā jau svētkos, bija ļoti daudz cilvēku. Sniedzām stundu garu priekšnesumu, publika bija ļoti atsaucīga un dejoja, līksmoja, kā arī aplaudēja visu laiku.

Nākamajā rītā cēlāmies un braucām ekskursijā. Dažu stundu attālumā atradās kūrortpilsēta Jaremče, kas bija burvīga. Mēs apskatījām ūdenskritumu un devāmies tālāk skatīties slavenos Karpatu kalnus, kuri ir tiešām skaisti.

(turpinājums 5.lpp.)

Pūtēju orķestra „Rota” ceļojums uz Ukrainu (turpinājums no 4.lpp.)

Kalnu lokā zaļā zālītē piestājām ,lai ietu-
rētu nelielu maltīti. Pēc tam sajūsmināti de-
vāmies uz autobusu un gaidījām, uz kuriem
Laimonis mūs vedīs tālāk. Mēs nebijām vīlu-
šies, turpmākais tiešām bija kā ceļojuma
„saldais ēdiens”.

Piestājām pie kāda slēpošanas kūrorta,
ieraudzījām pacēlāju un sapratām, ka gaida
kārtējais piedzīvojums. Tie, kas gribē-
ja ,varēja braukt ar pacēlāju augšā Karpatu
kalnos, lai varētu pastaigāties, un tad brauktu
lejā. Šo iespēju ar prieku izmantojām, jo kat-
ru dienu taču neesam Karpatos. Brauciens
bija brīnišķīgs, augšā baudījām apburošu
ainavu – visapkārt kalni, turklāt augstākajiem
kalniem bija redzamas sniegotas virsotnes.

Un tad jau ieskrējām suvenīru bodītē un
devāmies atpakaļ uz skolu. Tur mūs gaidīja
pēdējās vakariņas un pārsteigums - liela tor-
te orķestrim. No Ukrainas izbraucām pulk-
sten trijos naktī. Ceļš tas pats- ilgs un nogur-
dinošs, turklāt, tā kā daudziem nauda bija
iztērēta, pārtikām no „roltoniem” . Nākamās
dienas divos naktī ie braucām Latvijā, būda-
mi ļoti priecīgi ,ka esam mājās.

Šajā braucienā mūsu orķestris ciešāk
sadraudzējās un kļuva vienotāks, proti, vairs
nedalījāmies atsevišķi pa bariņiem (lielie,
mazie, puīši, meitenes). Par braucienu
mums bija neizsakāms prieks. Vislielākais
paldies jāsaka diriģentam Agrim Celmam,
kas visu organizēja! Paldies arī Siārai un
meitenēm par lielisko dejošanu! ☺

Sabīne Trumsiņa 11.b

“Spīgo” ieskandina Franciju

Pavasārī no 25. līdz 28.maijam Francijas pilsētiņā Tūrā norisinājās starptautiskā konkursa „Florilège Vocal”, kurā savu sniegumu rādīja pasaules labākie kori. Koris „Spīgo” šajā konkursā guva ļoti labus panākumus, proti, ieguva 2. vietu un balvu par obligātā skaņdarba izpildījumu.

Konkursā piedalījās kori no Vācijas, Čehijas, Zviedrijas, ASV, Kubas, Argentīnas, Moldāvijas, Ungārijas, kā arī no Latvijas – koris „Spīgo”. Konkurss notika divās kārtās, katrā no tām bija jāspēdēja 20 minūšu ilga programma

Francijā mēs ieradāmies dienu pirms konkursa, tādēļ mums tika dota lieliska iespēja apskatīt vienu no tās skaistākajām pilsētiņām – Tūru. Neaizmirstamākā pilsētas apskate mums gadījās naktī, jo Tūrā mēs ieradāmies tikai vakarpusē, tā kā varējām baudīt pilsētas skaistumu nakts pastaigā. Pastāigājoties pa naksnīgajām ielām, mēs ievērojām, ka daudzi restorāni vēl ir vaļā, un vēl dīvaināk – visi pilni ar cilvēkiem.

Tas bija ievērojams ne tajā dienā vien, bet arī visa brauciena laikā. Restorānos sēdēja gan turīgi ļaudis, gan ne tik ļoti turīgi, pat ubagi ar suņiem. Izskatījās, ka tā ir kāda paraža – paziņām tur satikties un pārrunāt dienas notikumus, dzīvi, kā arī iepazīt jaunus cilvēkus.

Tad sākās konkurss, kur mēs varējām redzēt tiešām labu koru sniegumu. Tādēļ esam priecīgas par godpilno otro vietu, pirmo atstājot Kubas jauktajam korim. Mūsu kora uzstāšanās noritēja bez aizķeršanās, vienīgi trūka to meiteņu atbalsts un cīņas spars, kuras uz konkursu netika eksāmenu dēļ. Ļoti nozīmīgs bija saņemtais atbalsts no gidiem, kuri mums pirms uzstāšanās palīdzēja iemācīties pareizi izrunāt dziesmu vārdus.

Pēc konkursa beigām mēs tikām uzaiņinātas pie Tūras mēra, ar kuru kopā bagātīgi nosvinējām konkursa beigas.

Šis brauciens bija lieliska iespēja iepazīt citu kultūru cilvēkus. Tūrā, pēc manām domām, īstu francūžu bija maz, vairāk bija iebraucēji. Tā mēs iepazīnām dažādus cilvēkus un sapratām, ka lielākā daļa no tiem ir izpalīdzīgi un draudzīgi.

Būdamas skaistajā Tūrā, mēs paguvām aplūkot tās senlaicīgo arhitektūru, valdzinošos parkus, kā arī apskatīt dažas no skaistākajām atpūtas vietām. Mēs apskatījām kādu senu baznīcu, kurā atradās arī kapenes, muižu, kuras vislielākā rota bija dārzs, upi, kuras vidū savas saknes dzina koki.

(turpinājums 7.lpp.)

“Spīgo” ieskandina Franciju (turpinājums no 6.lpp.)

Taču ceļojumā lielāko prieku mums sagādāja skatītāju atzinība, kuras netrūka. Nereti pie mums pienāca kāds jauks cilvēks, kuru aizkustinājusi mūsu uzstāšanās, un izteica komplimentus par mūsu kora veikumu. Tas, manuprāt, muzicējot ir vislielākais prieks – skatītāju atbalsts.

Vislielāko paldies mēs vēlamies teikt mūsu diriģentei Līgai Celmai, jo bez viņas mēs nebūtu tik daudz sasniegušas. Paldies par Jūsu sapratni un aizrautību, kas palīdz mums tikt uz priekšu un augt! Paldies arī Lienai Celmai – Jūs esat kā kora mamma, vienmēr gatava palīdzēt un uzmundrināt. Paldies Daigai Rudzītei, jo bez viņas izpildījums nebūtu tik skanīgs un viņas atbalsts mums arī palīdz tikt uz priekšu. Paldies vēlamies teikt

arī Artai Jurgenovskai, kura, diemžēl uz šo konkursu netika, bet kura vienmēr ir izpalīdzīga – gatava palīdzēt, kā arī ziedot naudu mūsu kakla sāpju dēļ. ☺ Vēl lielu paldies vēlamies teikt Līgai Līckrastiņai, kas, lai gan kora pedagoga lomā iejūtas tikai neilgu laiku, ir pretimnākoša ikvienam.

Dziedāšana korī sniedz lielisku iespēju apceļot dažādas pasaules valstis, iepazīt jaunus cilvēkus un daudzas radošas personības, pilnveidot sevi un savas garīgās vērtības, iegūt jaunu pieredzi, iejusties kolektīvā, kā arī piedzīvot to brīnišķīgo sajūtu, kura rodas no sirds muzicējot kopā.

Dagne Galvanovska
10.a klase

